

In vele gevallen blijkt de oorzaak mede in verband te staan met eenzaamheid en overmatig vasten. Kennelijk ziet een mens onder dergelijke omstandigheden nog het snelst dergelijke beelden, waarbij dient te worden opgemerkt, dat deze beelden kennelijk verder mede door de omgeving en het geloof van de ziener worden beïnvloed.

Op de vraag, welke soort visioenen het meest voorkomt, blijkt, dat dezen vergeleken kunnen worden met de visioenen van Antonius, die zo bekend werden, dat zelfs Salvator Dali zijn talenten aan een weergave daarvan gewijd heeft. Ofschoon, dat wil ik wel opmerken, datgene, wat Antonius volgens eigen verklaringen zag, veel minder spillepotig en meer vrouwelijk was dan alles, wat Dali heeft kunnen of willen uitbeelden.

In dergelijke gevallen zul je het onderbewustzijn van de ziener op zijn minst toch een zeer grote rol toe moeten kennen bij vormgeving en tot standkoming van het visioen.

Anders lijkt het te zijn, wanneer er wonderlijke en vaak zeer vreemde voorstellingen tot stand komen, die niet direct met het menselijk onderbewustzijn samen schijnen te hangen, zoals het geval is bij de wonderlijke figuur, die bekend werd als de pastoor van Ars.

Deze man had allerhande eigenaardige belevingen. Zo werd, naar hij beweerde, zijn bed meerdere malen door de duivel in brand gestoken. Waarbij zij opgemerkt, dat het niet bekend is, of hij mogelijk heimelijk rookte in bed. Maar naast vele van dit soort verhalen zag de man ook allerhande dingen.

Verbazingwekkend is het, dat deze pastoor van Ars visioenen had, die - daar zij vast gelegd werden - later tijdens de twee wereldoorlogen waar schijnen te zijn geworden.

Zeker was er in zijn geval bij herhaling sprake van een vooruitzien in de tijd. Voor ons van belang is daarbij de vraag, in welke toestand de man zich lichamelijk en geestelijk bevond in de periode, dat verschijnselen en visioenen gestalte gingen krijgen.

In de eerste plaats moet dan worden vastgesteld, dat de man aan onverklaarbare verschijnselen van uitputting leed en pijnen had, waarvan de lichamelijke oorzaak niet te konstaten was. Wat de konklusie schijnt te wettigen, dat hij in deze tijd zwaar overspannen was.

Toen en ook later kon de man des nachts bijna niet slapen, voelde zich steeds achtervolgd en door demonen belaagd. Wat volgens mij wijst in de richting van een psychisch niet geheel gezond zijn.

Gedurende deze perioden van grote onevenwichtigheid vangt de man een aantal beelden op - of denkt dezen op te vangen, - die wel werkelijkheidswaarde hebben. De feitelijk uitkomende visioenen worden overigens afgewisseld met beelden van zeer vrome aard, die zover wij weten tot op heden niet waar geworden zijn en dit naar alle waarschijnlijkheid ook wel nooit zullen worden.

Het feit blijft bestaan, dat de man meerdere malen kennelijk in de toekomst heeft geschouwd. En dit is moeilijk te verklaren op redelijke wijze.

Bezien wij visioenen, die elders zijn vastgelegd, zo blijkt steeds weer, dat het merendeel te maken heeft met feiten

ofschoon er in zeer vele gevallen sprake is van een verkeerde interpretatie door gebrek aan kennis of inzicht. Het bekende visioen van Ezechiël is een van dergelijke visioenen, die voor het nageslacht werden vat gelegd in wonderlijke termen en omschrijvingen.

Met de huidige kennis kan men veel, wat in dergelijke waarnemingen als wonder wordt gezien, op redelijke en natuurlijke wijze verklaren. Maar soms is het veel moeilijker tot de bron en oorzaak van een waarneming of reeks waarnemingen door te dringen, zoals in de Openbaringen van Johannes bij voorbeeld.

In dit geval hebben wij te maken met een uitermate verwarde symboliek, die door haar onbegrijpelijkheid voor velerlei uitleg vatbaar is. Kerkelijke elementen en menselijke elementen klinken in dit geschrift steeds weer sterk door, maar aan de andere kant zien wij, dat er zaken in voorkomen, die vreemd genoeg mogelijk zijn, zodra wij het bovennatuurlijke aspect, daaraan toegekend, vergeten.

Wanneer de ziener de doodzonden voorbij ziet trekken, is het zonder meer duidelijk, dat hier sprake is van een christelijke alegorie, waarin volgens de geldende zedenwetten het verwerpelijke nog eens duidelijk op de voorgrond wordt geplaatst.

Zoeken wij echter naar de betekenis van getallen, zoals velen doen, dan wordt het moeilijker. Zo is het genoemde getal der uitverkorenen 144.000, terwijl het getal van het beest 666 heet te zijn. Dat maakt de zaak verwarrend.

In de gangbare getallenleer kunnen beide getallen n.l. tot hetzelfde resultaat herleid worden: beiden geven het eindgetal 9 weer. Welk getal wel een hogepriesterlijk getal wordt genoemd en elders ook wel gezien wordt als een aanduiding van de mogelijkheid voor het aangezicht van God te treden.

De eerste vraag, die hierbij rijst, is dan wel, welke de relatie is tussen het beest en de uitverkorenen. Zijn beiden mogelijk de zijden van een en dezelfde munt, de een beeldenaar en de ander -avers? Je kunt op geen enkele wijze er achter komen, hoe de ziener deze waarden heeft beleefd, hoe hij zijn neergeschreven woorden heeft bedoeld.

Ongetwijfeld heeft zijn visioen hem veel duidelijk gemaakt omtrent de feitelijke verbondenheid tussen alle zaken, zoals deze ook op aarde bestaat, zoals wij moeten aannemen, dat hij een inzicht heeft verworven in de samenhang, die er tussen God en demon, tussen goed en kwaad bestaat. Soms krijg je zelfs de indruk, dat hij beseft, dat dergelijke zaken zonder elkaar niet kenbaar kunnen bestaan.

Ik ben er van overtuigd, dat in de andere getallen, die in dit werk voorkomen, wordt uitgedrukt, wat er volgens de ziener van belang is en uitdrukt, welke verhoudingen er bestaan tussen de verschillende waarden. Soms krijg ik persoonlijk zelfs het gevoel, dat hij wil zeggen: een rijk Gods op aarde is eerst mogelijk, wanneer het beest enige tijd op die aarde geregeerd heeft.

Vraag je je af, welke associaties gevoerd kunnen hebben tot b.v. de 4 dieren met het aangezicht eens mensen, die rond de Goddelijke troon staan, zo dringt zich het beeld op van de oude elementen. Trouwens, ook de ruiters zijn 4 in getal en vertegenwoordigen, mede op grond van hetgeen zij onder de mensen heten te brengen, waarschijnlijk eveneens de elementen.

Wat weer de vraag doet rijzen, of zij mogelijk de keerzijde, het tegendeel, vertegenwoordigen van de dieren rond de troon.

Wie probeert door te dringen in de werkelijke betekenis en bedoeling, van zowel dit als meerdere andere bekende visioenen, kan zich al snel niet aan de indruk onttrekken, dat hij te maken heeft met mystici, die -hetgeen zij zien of beleven- niet in menselijke termen of woorden weten door te geven en daarom maar al te vaak spreken in beelden en gelijkenissen, die alleen voor henzelve geheel duidelijk zijn.

Neem eens het boek met de 7 zegels. Zes van die zegels worden verbroken. Het zevende zegel niet. Dat werd kennelijk overgelaten voor de heer Vestdijk. De bron van dit getal 7 lijkt op het eerste gezicht nogal duidelijk: 7 is het getal van de volledige openbaring, van het gehele bewegende al ook: in de oudheid kende men slechts 7 planeten, bewegende lichten aan de hemel. Op grond hiervan kun je wel aannemen, dat het verbreken van het 7e zegel neerkomt op de onthulling van het geheim van alle bestaan.

Wij moeten rekening houden met de kennis, mogelijkheden en gangbare voorstellingen in de tijd, waarin het geschouwde wordt opgetekend. Dan zijn dieren met 't aangezicht eens mensen opeens niet zo wonderlijk meer. Wij treffen dergelijke figuren immers in vele godenleren van de oudheid aan en rijen sfinxen maken tot op heden duidelijk, dat dergelijke gedaanten kennelijk een bepaalde godsdienstige functie werd toegekend.

Wanneer wij ons in het visioen van Johannes verdiepen, wordt duidelijk, dat er sprake is van beeldspraak. De beelden, die worden gebruikt, moeten ergens vandaan gekomen zijn. Het is meer dan waarschijnlijk, dat zij bestonden in het brein, in de herinneringen van de man, die alles neerschreef. Wat dan weer kan gelden als bewijs, dat deze mens zeer erudiet geweest moet zijn.

Opvallend is, dat de openbaringen ook een oplossing suggereren - iets wat elders vaak achterwege blijft. Alles handelt kennelijk over een strijd tussen goed en kwaad. Zoals ook in andere godsdiensten en openbaringen voert, volgens de ziener, dit tot een laatste strijd. Volgens hem zal er in een bepaald dal een lang geleden gestorven leger weer uit de dood herrijzen om strijd te gaan voeren. Vele gelovigen vinden dergelijke uitspraken wel heel erg interessant en menen, dat dit alles eens letterlijk zo zal uitkomen.

Sceptici zullen zich aan de andere kant afvragen, hoe dergelijke geraamten dan wel voldoende bewaard zijn gebleven. Want na vele onderzoeken is o.m. duidelijk geworden, dat de botten van deze soldaten niet in stand zijn gehouden door wonderlijke machten of tot fossielen zijn geworden. Dit geldt ook voor andere definitief gedane uitspraken, die redelijk onmogelijk zijn. Het visioen van Johannes is, zoals vele andere visioenen, iets zeer twijfelachtigs, zodra wij het vanuit de menselijke rede proberen te benaderen.

Toch blijkt keer op keer ook, dat mensen visioenen hebben, die wel degelijk uitkomen, ook al klinken zij in hun tijd zonderling, terwijl hun omschrijvingen, hoe vreemd ook gekozen, in latere tijden wel degelijk een reële betekenis

blijken te hebben.

Soms is duidelijk, dat deze betekenis vooral persoonlijk was. Vele visioenen - voortkomende uit de geestelijke of andere noden, waarin de zieners verkeren - blijken een vlucht aan te duiden voor iets, wat onontkoombaar wordt geacht, waarop hulp wordt geboden.

Zeer vaak komt een dergelijke visioen over als een droom, waarbij men in grote angst verkeert en vlucht door het duister. Opeens is een andere persoon in het duister kenbaar aanwezig - in vele gevallen zelfs gezeten achter een soort lessenaar - die in het overgrote deel van de gevallen omschreven wordt als een soort monnik, maar ook wel eens wordt aangeduid als een figuur in 'n wit gewaad met gouden rand. Daar de kleur van de kleding van de monnik per land anders schijnt te zijn, speelt volgens mij altans bij deze details de opvoeding en het geloof van de ziener een grote rol.

Typerend is, dat in bijna alle gevallen deze figuur een oplossing voor het probleem schijnt te bieden, hulp belooft en daarop tot de ziener zegt: ik zal u een nieuwe naam geven. Dit herinnert mij aan een zeer oud en bij vele volkeren nog steeds bestaand bijgeloof: Wanneer iemand je ware naam kent, heeft hij macht over je. Wanneer je een andere naam krijgt, ben je daarmee uit de macht van je overheerser bevrijdt.

Dergelijke dromen en visioenen symboliseren kennelijk het onttrekken van een persoon aan de macht van degene, die hem beheerst of achtervolgt. En zij komen zo vaak en algemeen over het geheel van de mensheid verdeeld voor, dat ik meen, dat dergelijke beelden en belevenissen wel wijzen op een grote stress in de betrokkene, maar niet ziekelijk zijn.

Wanneer een soortgelijk beeld slechts bij een bepaald type mens voorkomt, of alleen binnen het kader van een bepaalde cultuur, zo ben ik geneigd hier te spreken van een functie van het onderbewustzijn zonder meer. Indien echter bij zeer veel verschillende personen, ziektebeelden en kulturele achtergronden een soortgelijke beleving voorkomt, moeten wij volgens mij wel stellen, dat dit inderdaad van visionaire aard is. Hier wordt iets uitgedrukt, dat met de menselijke werkelijkheid direct verbonden schijnt te zijn. De vraag is alleen maar: Wat?

Het ontbreken van voldoende feiten en gegevens brengt ons er steeds weer toe, in dergelijke gevallen vanuit onszelf de belevingen van de ander te interpreteren. In het genoemde geval spreekt men mogelijk over het verkrijgen van vergeving danwel van het door vreemde krachten op nieuwe wegen en tot nieuwe mogelijkheden gebracht worden. Wat waar kan zijn, maar evenzeer een droom kan zijn, opgeroepen door onze eigen gevoelens en behoeften.

En waarom altijd de aan een monnik herinnerende figuur, die optreedt? Is dit een vertaling van de behoefte je te beroepen op een ingewijde, op iemand, die meer kan en meer weet dan jijzelf? Vloeit het geheel mogelijk direct voort uit het in de mensen bestaande besef, dat een hoger, geestelijk bestaan aanwezig is?

Volgens mij zegt de mens met een dergelijke waarneming in feite tot zichzelf: Er zijn krachten, waarop ik mij kan beroepen. Basta. Zoals het veranderen van naam mij schijnt uit

te drukken: wanneer ik mij tot hogere krachten wend, zal er iets in mijn wezen, mijn persoonlijkheid, veranderen. Daardoor krijg ik dan nieuwe en andere mogelijkheden.

Wat ook de werkelijke betekenis moge zijn, wij kunnen in ieder geval wel stellen, dat dergelijke dromen en visioenen niet alleen maar dwaasheid zijn. Dit zal volgens mij voor de meeste van deze belevingen gelden, zelfs indien wij kunnen konstateren, dat bij vele bekende personen, die dergelijke belevingen hadden, de hysterie een grote rol gespeeld moet hebben.

Er zijn te veel visioenen, die een grote betekenis hebben voor een persoon, of zelfs het lot van de wereld aanduiden om hun betekenis te ontkennen. Wel is opvallend, dat dergelijke visioenen in klassen verdeeld kunnen worden:

Er zijn waarnemingen, die men direct meent te beleven. Men maakt het geheel en bewust mee. In andere gevallen gaat het kennelijk om dromen, die voor de persoon een grote betekenis hebben en ongewoon lang in het geheugen blijven. In weer andere gevallen lijken de beelden eerder voort te komen uit een soort dagdromen, een filosoferen, waarbij opeens gedachten en voorstellingen optreden, die de dromer niet als aan zijn persoon eigen meer kan herkennen.

Misschien is de mens wel verbonden met een totaliteit, waarin hij zichzelf, zijn werkelijke mogelijkheden en noodzaken kan herkennen, zo goed als de betekenis en gerichtheid van het geheel, waarvan hij als mens tijdelijk deel uitmaakt.

Wanneer de mens zich beroept op krachten, die in dit geheel aanwezig zijn, ontstaat op de een of andere wijze in hem een beeld, een visioen. Dit kan dan zowel een uitermate mystieke weergave zijn van een mogelijke ontwikkeling als een directe uitbeelding van zaken, die persoonlijk of historisch bijna onvermijdelijk zijn.

Wat doet de visionair met zijn visioen? Soms legt hij het vast. Johannes, de Pastoor van Ars en degene, die zich achter de naam Nostradamus verschool, hebben dit zelfs met groot succes gedaan, daar zij de aandacht van vele trokken met hun omschrijvingen.

Maar in al deze gevallen blijkt de ziener in de weergave een gesleutelde taal te hanteren. Men zegt de dingen nooit duidelijk en direct, maar geeft eerder alle beleven en erkennen op een zeer indirecte wijze weer.

Zover mij bekend, is er geen enkele goede ziener, die in staat was zijn waarnemingen en belevingen op een andere dan deze vage wijze tot uiting te brengen. Ik vermoed dan ook, dat er waarheden bestaan, die je als mens niet kunt uitdrukken, erkenningen, die je, zelfs al zou dit mogelijk zijn, niet in eenvoudige woorden weer zult kunnen geven. Er schijnt een soort psychisch effect aan verbonden te zijn, waardoor men begint te stotteren en te stamelen op het ogenblik, dat men de zaken zonder meer en rechtuit wil gaan zeggen. De enige wijze waarop men in staat schijnt te zijn deze remmingen te overwinnen, lijkt wel een kiezen van vreemde beelden, een draaien om de werkelijke betekenis, te zijn.

Ik acht dit in alle mij bekende gevallen kenmerkend voor de weergave van visioenen en zelfs vaak voor de weergave van dromen.

Ik stel nu het volgende: het geheel van alle mogelijkheden is voortdurend aanwezig in het totaal van 't zijnde. Het ik, door zijn eigen afstemming, zal een deel van deze mogelijkheden af kunnen lezen.

Op het ogenblik, dat het ik niet in staat is zijn eigen karakteristiek sterk op te leggen aan een totaliteit, waaruit wordt afgelezen, zal niet langer een selectie, die vanuit de persoonlijkheid stamt, maar een selectie uit het geheel, die uit een erkende waarschijnlijkheid stamt, in de persoon oprijzen.

Het visioen zal dan meer de werkelijkheid benaderen en wel naarmate de persoon minder in staat is zichzelf op het ogenblik van beleven bewust te beheersen en zichzelf door middel van innerlijke krachten op een bepaald doel of beeld te richten.

Verder stel ik: wanneer een visioen betrekking heeft op de eigen persoonlijkheid, is opvallend, dat bepaalde elementen buiten beschouwing blijven. In het beeld ontstaan hiaten als gevolg van het ontbreken van besef voor bepaalde elementen. Indien echter onaanvaardbare erkenningen betrekking hebben op anderen, worden in de plaats daarvan rijke versieringen met symbolen aangetroffen.

Waarom deze uitwerping van bepaalde waarden, wanneer men een visioen, waarbij men zelf betrokken is, gaat waarderen? Het ik kan omtrent zichzelf nu eenmaal maar een deel van de gehele waarheid aanvaarden.

Alles, wat niet voldoende strookt met het bestaande ik-beeld, wordt verworpen, wat dan tot uiting pleegt te komen in een soort stuurloosheid, een opeens veranderen van beelden en gevoelens, onverklaarbare wisselingen in het beeld, dat men waarneemt en dergelijke zaken.

Wanneer het beeld op anderen betrekking heeft, dan blijkt, dat er zaken zijn, die men omtrent anderen meent te weten, of meent te mogen veronderstellen. Een deel van deze zaken zijn echter in strijd met hetgeen men zichzelf steeds voorhoudt. Is de strijdigheid te groot, dan wil men ook hier de beelden niet herkennen. Daarom vervangt het bewustzijn de niet aanvaardbare delen van beleving of waarneming door symbolen, zodat het geheel van de beleving wel behouden zal blijven, maar veel interpretatie vergt - zodat men het ongewenste wel weet en toch kan ontkennen.

Hoe belangrijker het geheel van de ontvangen mededeling of de beleving is, hoe groter gemeenlijk het aantal symbolen, dat er een rol in speelt. Het is op grond van dit alles duidelijk, dat dergelijke symbolen voor een herwinnen van de gehele betekenis van 't visioen slechts op een enkele, door de persoonlijkheid van de ziener bepaalde wijze, geïnterpreteerd zouden mogen worden.

Daar de ziener echter ook voor zich pleegt te verbergen, wat dergelijke symbolen voor hemzelf betekenen en niemand anders geheel kan weten, wat daarmee wordt weergegeven, ontstaat altijd weer een misinterpretatie van het visioen.

Alle visioenen, die betrekking hebben op ontwikkelingen in de tijd, zijn verder gebonden aan de waarschijnlijkheid. Zij zijn daarom nooit geheel en in alle details juist. Zij benaderen de juistheid slechts in meerdere of mindere mate.

Op grond hiervan meen ik aan te mogen nemen, dat de selectie van een beeld uit de tijd niet geschiedt op grond van de bestaande werkelijkheid alleen, maar in veel grotere mate afhankelijk is van de toestand, waarin de ziener op het ogenblik van zien zelf psychisch en lichamelijk verkeert.

Wilt u visioenen zien, zo dient u te beseffen, dat het bewust oproepen daarvan op zijn minst buitengewoon moeilijk zal zijn. Begrijp, dat een visioen nooit door de eigen wil van de mens bereikt kan worden en toch nog betrouwbaar zijn.

Naarmate eigen ik sterker betrokken is bij het ontstaan van een visioen, zal de betrouwbaarheid daarin teruglopen en zullen persoonlijke en onderbewuste factoren daarin een groter aandeel krijgen. In alle gevallen zullen dan eigen denken en geloven overheersend optreden, zowel in beleving of waarneming als bij de duiding.

Slechts waar een visioen bijna, ondanks de wil van de ziener, ontstaat, is de kans groot, dat de werkelijkheid benaderd wordt, onverschillig of het waargenomene of beleefde de toekomst betreft danwel sferen of andere zaken.

In vele gevallen worden binnen het kader van de beleving goed en kwaad duidelijk omschreven en uitgedrukt. Zover het mijn eigen mening in deze betreft - denkt u maar eens zelf hierover na - meen ik: bijna alle mensen worden opgevoed in een gemeenschap, waarin het begrip zonde een rol speelt.

Een dergelijke zonde kan evengoed berusten op het doorbreken van een taboe als berusten op het voor jezelf opeisen van bepaalde rechten en zaken danwel het geheel aan anderen over laten van bepaalde taken.

Waar begrippen als zonde of schuld binnen de gemeenschap een rol spelen, zal het ik hierdoor gedrongen worden tot een eenzijdige interpretatie van alle belevingen. Want de betekenis van de zonde is niet zozeer gelegen in het doen van iets, wat verkeerd is - al stelt men dit vaak wel - maar berust eerder op zelfverwerping.

Zelfverwerping in verband met bepaalde belevingen in een visioen zal dan ook volgens mij onvermijdelijk voeren tot een daaruit elimineren van bepaalde feiten of factoren. Zo stel ik, uitgaande nog steeds van eigen ervaring en denken: een ziener, die een zondebesef heeft, kan nooit geheel juist zien op die punten, die met de eigen begrippen van goed en kwaad verbonden zijn. Er zal hierop altijd een te grote nadruk worden gelegd, zodat werkelijk erkenningen of samenhangen vertekend overkomen.

De beste waarnemer is nog altijd degene, die t.a.v. hetgeen hij waarneemt, geheel objectief staat, daar hij geen behoefte heeft de feiten in overeenstemming met eigen denken en gevoelens te interpreteren.

Wie visioenen voor zich verlangt, dient te beseffen: hoe meer ik deze zaken en verlang en tracht af te dwingen, hoe eenzijdiger en onbetrouwbaarder het product van mijn streven zal worden.

Of er krachten in de geest zijn, die direct kunnen bijdragen tot een beleven van visioenen? Ik voor mij meen, dat dit niet het geval is, dit ongeacht andere meningen, die door velen in de geest te dien aanzien gekoesterd worden.

Ik meen wel, dat er vaak sprake zal zijn van een in de vorm van een visioen vertalen van direct tot de persoon gerichte boodschappen, zeker wanneer die vanuit een hogere wereld of sfeer stammen. Maar een zelfde mogelijkheid blijft bestaan, wanneer mededelingen worden ontvangen uit veel lagere werelden.

Wanneer een mens door zijn afstemming bepaalde geestelijke waarden ontvangt, zal hij op basis daarvan soms bepaalde voorstellingen vormen, droombeelden beleven of zelfs visioenen zien, al dan niet in waakbewuste toestand. In al deze gevallen zijn de voorstellingen slechts de wijze, waarop het ik een ontvangen boodschap voor zichzelf uitbeeldt.

Naarmate de suggestabiliteit van een persoon groter is, zal de kans, dat een uit de geest ontvangen boodschap wordt omgezet in een visioen, toenemen. Naarmate de objectiviteit van de ziener groter is, zal de kans groter zijn, dat het visioen snel vergeten wordt, om dan te voeren tot droombelevingen, die al dan niet direct met eigen ik en lot samenhangen. De boodschap blijft in deze gevallen als een beheersend beeld in het besef langere tijd aanwezig.

Telepathie blijkt eveneens in vele gevallen voor z.g. visioenen en droombelevingen aansprakelijk te zijn. Er zijn heel wat voorbeelden bekend van paranormaal begaafden, die op een bepaald ogenblik half bewust of tijdens een dommel gedurende de dag b.v. ongelukken waarnamen, die ergens anders in de wereld plaats vonden.

De waarneming in ruimte is dan gemeenlijk juist, de tijd van waarneming kan desnoods enkele uren verschillen van het optreden van het gebeuren elders. In dergelijke gevallen is volgens mij de oorsprong van de ontvangen beelden eerder te zoeken in telepathie dan in een taak, die men vervullen moet, of een mededeling uit de geest, of zelfs uit God.

Zeker: wat je ziet, is ongeveer juist. de tijd eveneens. Maar betekent dit niet juist, dat de kans heel groot is, dat de opgevangen impulsen stammen van de mensen, die het gebeuren op dat ogenblik ondergaan en, b.v. panisch reagerende daarop, hun gedachten en waarnemingen met grote sterkte hebben uitgestraald.

Volgens mij is voor dergelijke waarnemingen geen geest of ingrijpen van buitenaf noodzakelijk. De sensitiviteit van de betrokken persoon is meer dan voldoende. Hierbij dient men echter rekening te houden met het feit, dat deze eenvoudige en juiste verklaring voor de persoon zelf niet aanvaardbaar is. Ook is het mogelijk, dat hij dergelijke zaken voor zich alleen meent te mogen en kunnen beleven en aanvaarden, wanneer een hogere bron een rol speelt. In dat geval zal de ziener een geestelijke of hogere origine zoeken en voor zich uitbeelden om zo de ontvangen beelden voor zichzelf aanvaardbaar te maken.

Hebt u kommentaar?

x

Waar ligt precies 't verschil tussen droom en visioen?

- Een visioen is een totaalbeleven, waarbij het besef, dat dit werkelijkheid is, ook na de beleving blijft bestaan.

Bij de droom hebben wij te maken met een geheel of een deel van een beleving, welke later wel als onwerkelijk beseft wordt, als een droom en dus uit eigen daagse en emotionele beleving verdrongen wordt. Er zijn meer verschillen te noemen,

maar dit is wel het voornaamste en meest sprekende.

Er zijn verschillen van "impact". Een beleefd visioen beheerst nog lange tijd daarna de gehele persoonlijkheid en diens reacties, de droom duidt wel factoren in de persoonlijkheid aan, maar verbleekt sneller, beheerst het gedrag van het ik niet zo sterk.

x Er is toch wel een grote overeenstemming tussen de symboliek in dromen en bij visioenen.

- Inderdaad. Dit is ook logisch. Zoals in het voorgaande naar ik hoop duidelijk is geworden, zijn de symbolen een onderbewuste keuze van de mens zelf. Hij kiest dezen aan de hand van zijn eigen wijze van denken, uitdrukken en de inhoud van het eigen bewustzijn als geheel.

Ook in het visioen hebben symbolen dus geen objectieve waarde. Zij blijven subjectieve beelden, die in de plaats worden gesteld van meer objectief beleefde of waargenomen waarden, die het ik als zodanig uit zich verdringt.

x Maar archesymbolen dan?

- Indien wij uitgaan van archetypen en symbolen, waarmee wij ons gevaarlijk in de richting van Freud en diens Traumdeutung bewegen, zo nemen wij aan, dat er bij zeer veel mensen overeenkomstige impulsen bestaan, op grond waarvan gelijksoortige symbolen zullen worden gehanteerd voor vergelijkbare verlangens, gevoelens of ervaringen.

Tot op een zekere hoogte is dit wel waar, maar niet geheel. Voorbeeld: een eenvoudige gelovige ziet b.v. een god, een engel, of een duivel. Iemand met een grotere eruditie zal meer onderscheid maken en zo vele figuren zien, die niet tot de godsdienstige algemene voorstellingen behoren. Het is duidelijk, dat niet alleen het symbool, maar ook de wijze, waarop dit voor bepaalde zaken staat, veranderen, naarmate het aantal referentiemogelijkheden in een besef toeneemt.

Hoe groter het aantal referentiemogelijkheden in een persoon, hoe groter ook diens vermogen tot onderscheiden van verschillende zaken, hoe groter het aantal afwijkende symbolen, dat voor die persoon op kan treden, hoe sterker ook de afwijking van de archesymbolen.

Hoe groter de bewustzijnsinhoud van een mens is, hoe kleiner het aantal symbolen, dat hij nodig heeft om zaken te verdringen en hoe juister de symbolen voor zijn gevoel de waarneming zullen weergeven, ook wanneer het belevingen betreft, die voor het ik niet uitdrukbaar zijn.

Kortom: je kunt wel uitgaan van de symbolen, die als voor de gehele mensheid geldende werden erkend, maar dan blijkt al snel, dat er zoveel afwijkende symbolen en mogelijke betekenissen zijn, dat een juiste vertaling niet meer mogelijk is en zelfs een redelijk juiste aanduiding van de algemene bron in feite op grond daarvan niet meer goed mogelijk is.

Wat er weer op neerkomt, dat van een vergelijkbaarheid op grond van archesymbolen maar zeer beperkt sprake kan zijn, zolang wij niet op de hoogte zijn van de persoonlijkheid en bewustzijnsinhouden van de ziener.

Wat mogelijk een aardige aanvulling kan vormen voor degenen, die zich graag met de duiding van symbolen in dromen en visioenen bezig houden.

Wanneer u een visioen hebt of een droombeleving, die buiten de norm valt, zult u ook daarin symbolen aantreffen. Maar vergeet dan niet, dat die symbolen samenhangen met uw wijze van denken en leven.

Voorbeeld: iemand, die van watersport houdt, zal een gevoel van meegesleept worden, onvrijzijn, mogelijk weergeven als het zitten in een kano, meegesleurd wordende door de stroom zonder enige mogelijkheid zich tegen de gang van zaken te verzetten.

Maar iemand, die van wintersport houdt, zal hetzelfde mogelijk uitbeelden als een normaal een helling afskieten, waarop men opeens op een onbekend gebied vol gevaren terecht komt en geen mogelijkheid meer heeft tot stilstand te komen.

Het al dan niet aanwezig zijn van een paddel of stokken gedurende het geheel, of een deel van deze tocht, duidt dan niet zonder meer op seksuele associaties, maar drukt eerder het al dan niet aanwezig zijn van de wil om de onvrijheid met alle middelen ongedaan te maken, uit.

Daar de gevaren op zich in vele gevallen bovendien aanduiden, op welke wijze de onvrijheid of het meegesleurd worden door het beleven zich in de werkelijkheid afspeelt, is kennis der achtergronden van de dromer dus van groot belang voor een juist duiden van de symbolen.

En dit brengt mij dan tot een punt, waar ik reeds naar toe probeerde te werken: De vaststelling, dat een duiden van dromen en visioenen door een ander dan de dromer of ziener zelf dus wel zeer moeilijk zal worden. Een logische en altijd en algemeen galdende regel voor het interpreteren van de symbolen in dromen en visioenen is dan ook niet te vinden.

Daarom is een visioen, wanneer u dit ondergaat, niet iets, wat zonder meer aan deskundigen kan worden voorgelegd, maar eerder iets, wat je met jezelf moet uitvechten. De hulp, die anderen u kunnen geven, om eigen blinde plekken beter te beseffen, is eveneens zeer beperkt. Wel kunt u aan de hand van de kultuur, waarin u leeft, inclusief de daarin bestaande waarden en waarderingen, enig houvast vinden:

Wanneer u b.v. droomt, dat u met een spandoek door de straten loopt en vele mensen achter u weet, maar opeens geheel alleen komt te staan, zo zegt u in feite tot uzelf: ik ben mogelijk wel erg progressief en heb zeer bepaalde denkbeelden, maar ik kan dezen niet voldoende aan anderen overdragen en houdt ook niet voldoende rekening met 'tgeen anderen willen, denken en zijn.

De dromer zal in dergelijke gevallen eerder geneigd zijn te stellen, dat hij voorzichtig moet zijn, omdat hij door anderen in de steek gelaten zal worden. Maar dat is weer niet met enige zekerheid te stellen op grond van de droom.

De enige zekerheid, die men aan een dergelijke droom kan ontlenen, is het feit, dat men innerlijk beseft, in vele of enkele opzichten verder te willen gaan dan en voelt, dat anderen zullen kunnen gaan.

Aan de hand van dergelijke persoonlijke betekenissen zal men in vele gevallen ook de betekenis van de gehele droom, of de werkelijke inhoud van het visioen, grotendeels kunnen her vinden.

Iemand, die echter niet eens duidelijk weet, hoe je denkt en gevoelt, hoe je neigingen zijn t.a.v. de maatschappij, zal mogelijk het eerste gegeven nog wel beseffen, maar uit de rest van droom of visioen niets af kunnen lezen en zal je mogelijk vertellen, dat het vooral belangrijk is met een spandoek te lopen, wanneer je dit nodig acht, ook al sta je daarbij geheel alleen.

De moeilijkheid met verkeerd begrepen of geduide visioenenis vooral, dat er altijd weer mensen zijn, die daarop inhaken en zelf een deel daarvan waar willen maken. Er zijn op basis van hetgeen in openbaringen staat al meerdere duizendjarige rijken gesticht, die het gelukkig geen van allen lang hebben uitgehouden, om een voorbeeld te geven.

Zoals er mensen zijn, die Gods rijk op aarde waar willen gaan maken en daarbij eenvoudig over het hoofd zien, dat het rijk Gods in de mensen is gelegen, zodat het geen zin heeft de uiterlijkheden van anderen in de naam van God te beheersen, daar het doel alleen bereikt kan worden door de anderen innerlijk van God bewust te maken. En zo kun je nog wel even doorgaan, maar naar ik hoop is de kwestie van de symbolen hiermede gelijktijdig voor u opgelost.

Ik keer nu nog even naar de mens zelf terug: Wees toch niet te verlangend om visioenen te zien. Het betekent vaak overlast en de resultaten ervan zijn gemeenlijk meer dan onduidelijk.

Wanneer dergelijke zaken u overvallen, dient u te beseffen, dat u alleen in eigen bewustzijn de sleutel kunt vinden tot de verklaring. Dus niet in de bijbel, de evangeliën, wetenschappelijke werken, of het droomboek van madame X of Y.

Besef verder, dat het voor u belangrijkste in een visioen gemeenlijk ligt, in hetgeen wordt verhuld, niet in datgene, wat zonder meer duidelijk is. Want het voor u werkelijk belangrijke in het visioen zal in de meeste gevallen geheel of ten dele onaanvaardbaar zijn en zo in symbolen worden verhuld.

Zelferkenning aan de hand van droombelevingen en visioenen is wel degelijk denkbaar. Maar dan moet je niet gaar werken met de visioenen en dromen van anderen. Wanneer je nagaat, wat mensen in de loop der tijden op grond van de openbaringen van Johannes hebben gedaan en nagelaten, dan kun je volgens mij niet anders stellen, dan dat daarvan op het christendom en de wereld een voornamelijk negatieve invloed is uitgegaan: let wel. Niet op grond van de inhoud, maar op grond van de wijze, waarop een ieder probeerde alles te interpreteren als een zelfrechtvaardiging.

Trouwens: heel wat mensen zijn zolang bezig geweest uit te rekenen, wie het beest nu eigenlijk wel zal zijn, dat zijzelf zich als beesten hebben gedragen tegenover medemensen, die zij, zonder gegronde redenen, als aanhangers van het beest meenden te mogen aanwijzen.

Zoals er heel wat mensen zijn, die alles doen om tot de 144.000 uitverkorenen te mogen behoren en volkomen bereid blijven anderen de modder in te trappen en voor zondaars uit te maken, indien zij hierdoor hun eigen gevoel van uitverkoren zijn maar kunnen doen toenemen. Zij ontzien zich niet anderen voor volgelingen van de duivel uit te maken, ongeacht de gevolgen, die dit voor die ander psychisch en geestelijk zou

kunnen hebben.

Laten wij ons goed realiseren, dat dergelijke visioenen dergelijke mystieke werken alleen betekenis hebben in zoverre zij voor ons persoonlijk spreken en dat de betekenis daarvan altijd alleen een persoonlijke zal zijn, tenzij wij daarin kunnen terugvinden, hoe de ziener zelf tot zijn beleven kwam, wie hij was en wat hij was. Dan alleen kun je beseffen, wat hij werkelijk achter symbolen heeft verborgen, waarom hij getallen en wat dies meer zij heeft gebruikt.

Alleen met die kennis kun je mogelijk nagaan, wat hij ongeveer bedoeld heeft en zelfs dan is het niet zeker, dat een visioen ooit waar zal worden. Het geeft alleen maar aan, dat iets een mogelijkheid is. Zelfs die mogelijkheid zal, naarmate wij verder in de toekomst ligt, minder waarschijnlijkheid bezitten.

Kortom: wanneer je droomt of "ziet", dat er mogen iets zal gebeuren, is de kans, dat het waar wordt, groter, dan in gevallen, waarin het gebeuren jaren of zelfs eeuwen in de toekomst ligt. Wie een visioen heeft, dat over duizenden jaren eerst waar zou moeten worden, kan het beter maar vergeten worden, want de kans, dat dit op een aanvaardbare wijze uit zal komen, is veel te gering.

Maar dit laatste kun je natuurlijk altijd ondervangen door ergens een geloofsartikel van te maken. In dat geval zal men ondanks de feiten overtuigd blijven, dat het visioen ooit waar zal worden.

Geloofsovertuigingen zijn de oorzaak van het ontstaan van b.v. vele bedevaartsoorden, dezen filosofieën ontstaan en brachten zelfs vele wonderlijke stellingen en instellingen t.a.v. mystiek en inwijding tot stand. Maar één ding vergeet men altijd weer in dergelijke gevallen:

De waarde van een visioen kan alleen bepaald worden door en de betekenis geldt alleen ten volle voor de ziener. Wie zich dit steeds weer voor ogen stelt, zal minder snel worden misleid door mystieke vaagheden, die anderen eens hebben neergeschreven, die anderen "geopenbaard" hebben, terwijl men als vanzelf meer aandacht zal gaan geven aan de mogelijkheid zelf bepaalde "openbaringen" te ontvangen, die voor eigen leven en ontwikkeling van het grootste belang kunnen zijn.

Daarmede ben ik aan het laatste punt van dit betoog gekomen: Elke men heeft in zich een leven, dat bestaat uit angsten en wensen. Wanneer wij geestelijk bewust worden, blijven angsten en die wensen wel degelijk bestaan. Men weet er alleen een beter evenwicht tussen tot stand te brengen.

Het is het innerlijke evenwicht, dat voor ons belangrijk is. Wanneer wij die innerlijke evenwichtigheid verstoord of bedreigd zien, kunnen wij in veel gevallen door dromen, visioenen en andere soorten van geestelijke mededelingen gewaarschuwd worden. Dat is zonder meer waar.

Maar aan de andere kant zullen dergelijke dromen enz. ons ook vaak onthullen, wat er in ons zelf leeft. Laat mij het zo duidelijk maken: iemand droomt ongekled door de straten te gaan zonder enige schaamte.

Men kan natuurlijk zeggen, dat zo iemand wel een naturalist zal zijn. Maar indien dit niet toetrefte, zal de droom

eerder duidelijk maken, dat men innerlijk voldoende evenwicht bezit en een voldoende duidelijk doel heeft om zich van de mensen verder niet al te veel aan te trekken. Het beeld zou in feite kunnen zeggen: Je maakt jezelf op een zo natuurlijke wijze waar, dat anderen zich daarover niet verbazen. Indien in de droom nog andere zaken voorkomen, zou dit volgens mij kunnen betekenen, dat men deze droominhoud op juistheid moet toetsen. Blijkt dit juist en heb je het gevoel op de juiste weg te zijn, dan moet je ook rustig je weg verder gaan en zal het oordeel van andere mensen voor jou en het bereiken van resultaat niet waarlijk van belang zijn.

In andere gevallen droom je iets dergelijks, waarbij je je echter schaamt, mensen mogelijk agressief worden enz. Dan zeg je daarmee tot jezelf: wat ik in feite zou willen, wat mij feitelijk bezig houdt in mijn bestaan, is iets, wat ik reeds zelf als onaanvaardbaar erken en waarvan ik ook besef, dat elke uiting daarvan bij anderen agressie wakker zou roepen.

In dergelijke gevallen moet je beseffen, dat je niet werkelijk innerlijk evenwichtig bent. Zoek dit evenwicht en zoek vervolgens een weg, die voor jou wel aanvaardbaar is, maar die je ook toelaat jezelf te zijn, ook zonder delen van jezelf te vermommen, je anders voor te doen dan je bent etc.

Alleen reeds door dit beseffen aan de hand van een droom zal het een mens vaak mogelijk zijn, zijn innerlijk evenwicht te herwinnen en de voor hem meest juiste weg te kiezen.

Een mens, die innerlijk evenwichtig is, zal een voortdurende verbondenheid kennen met de totaliteit, ook al zal deze slechts zelden in grote visioenen tot uiting komen. Eerder wordt deze aanvoelde verbondenheid met het al tot een innerlijk weten, een beseffen, dat uitgaat boven de ratio en toch weer kan worden geuit en gehanteerd in rationele termen en handelingen.

Zelfkennis, die mogelijk wordt o.m. door visioenen en dromen, is belangrijker voor de mens dan alles, wat zij verder schijnbaar aan belangrijks mee te delen hebben.

Wanneer u een droom hebt over iets of iemand, die zich op bijzondere wijze openbaart, zo is de kans groot, dat je dit zelf zou willen zij of beleven. Probeer dan, op een voor jezelf aanvaardbare wijze zonder anderen te hinderen, zoveel mogelijk zelf dit te worden of te bereiken en beroep je niet op iets buiten jezelf, dat alle krachten en gaven zou bezitten, zodat het zelf streven en beleven je overbodig lijkt te zijn geworden.

De grootste kracht schuilt voor de mens nog altijd in zijn eigen harmonie t.a.v. de godheid, zijn eigen verbondenheid met een lichtende werkelijkheid en zijn eigen beheersing over alle factoren van eigen wezen, geestelijk zowel als anderszins. Het zijn deze zaken, waardoor een mens zich steeds bewuster op een voor hem aanvaardbare wijze kan manifesteren in de totaliteit.

Dat zijn de punten, die werkelijk van belang zijn. In de komende periode zullen zo hier en daar wel vreemde visioenen van mensen worden gepubliceerd. Enkelingen zullen spreken over de ondergang van de wereld, anderen zullen u aankondigen, dat door oorlog en vreemde revolten alles zal gaan veranderen.

Grotere en kleinere natuurrampen zullen u worden aangekondigd en soms ook plaats vinden. De betekenis, die daaraan dan verbonden zal worden, luidt maar al te vaak: de mens leeft verkeerd,

de mens denkt verkeerd.

Laat dergelijke profeten maar spreken voor zichzelf. U kunt alleen voor uzelf spreken. Laat u dus door dergelijke vreemde visioenen en voorspellingen, dergelijke z.g. openbaringen maar niet opzweepen.

Laat u nooit uit het evenwicht brengen door de voorspellingen enz. van anderen. Vraag u ten hoogste af, wat zij u te zeggen hebben en ga innerlijk bij uzelf te rade. Refereer bovenal steeds weer aan je eigen innerlijke kracht, probeer steeds weer in jezelf een punt van evenwicht te vinden, waarop angsten en begeerten elkander in balans houden en zo de gehele mens helpen tot bereikingen en hem de mogelijkheid verschaffen de waarheid omtrent eigen wezen beter te beseffen.

Wanneer je dit doet, zijn zelfs de dromen en visioenen van anderen mogelijk van belang voor je. Maar wanneer je probeert daaruit de toekomst te vinden danwel een rechtvaardiging van je eigen daden zonder meer, kun je dergelijke dingen beter laten rusten.

Hebt u kommentaar?

x De oorzaak van die visioenen ligt dus eigenlijk in het diepste van je wezen?

- Dit is inderdaad waar, ofschoon deze oorzaak in het diepste van je eigen wezen toch wel degelijk kan betekenen, dat je iets van de werkelijkheid waarneemt op afstand, of door de tijd, zodat je dingen waarneemt, die buiten je eigen direct redelijke kenvermogen omgaan, maar veel te maken hebben met de waarschijnlijkheid in de menselijke ontwikkeling, of zelfs een weergave zijn van een gebeuren, dat gelijktijdig elders op aarde plaats vindt.

De ontvangen beelden behoeven dus geen betrekking te hebben op je eigen innerlijk leven, mits zij maar een werkelijkheid of mogelijkheid weergeven.

Het weglaten van bepaalde elementen, de symbolen, die je in de plaats van erkende feiten stelt, zijn echter wel een directe aanduiding van de eigen betrokkenheid en een weergave van de delen van het innerlijke leven, waardoor de waarneming of beleving tot stand kon komen.

Indien u een wat eigenaardig vergelijk wilt hebben: het gebruik van symbolen doet denken aan de eigenaar van een pornoshop, die, zij het uit resterende gevoelens van kuisheid of beduchteid voor de politie, alle te zeer sprekende delen overplakt en, om dit aantrekkelijker te maken, daardoor mooie plaatjes gebruikt.

Waarmede u duidelijk zal zijn, dat droom en visioen niet altijd leugen behoeven te zijn en niet alleen maar betrekking behoeven te hebben op of alleen voort te komen uit jezelf, maar gelijktijdig een onthullen van de waarheid omtrent het ik van de ziener geven door hetgeen wordt weggelaten of door symbolen wordt vervangen.

Hopelijk is dit nu duidelijk.

x Een mens schijnt te bestaan uit verschillende voertuigen. Is het zo, dat dergelijke waarnemingen worden gedaan door een van die voertuigen?

- Mogelijk. Maar luister eens: een astronoom heeft 4 verschillende kijkers en nog 3 telescopen staan. Wanneer hij nu op de maan iets waarneemt, is het dan erg belangrijk door

welke kijker dit is gebeurd?

Volgens mij niet, mits de waarneming maar juist is. Het zelfde geldtvoor uw vraag: Is het een van de voertuigen, die waarneemt.

Ongetwijfeld zijn er geestelijke voertuigen, die bij visioenen mede betrokken zijn en zelfs in dromen invloed hebben. Maar dit is niet van wezenlijk belang. Van belang is het visioen, zoals het nu voor u tot uiting komt. Daarom zou ik zeggen: zo lang u op aarde leeft, kunt u uzelf beter als een eenheid beschouwen, zelfs wanneer u soms als een soort stoffelijke duikboot - kapitein soms een periscoop omhoog brengt om een kijkje te nemen in een andere wereld, daar iets hebt waargenomen, zonder zelfs maar precies te weten, wat het was. Want de waarneming is alleen van belang, wanneer je er, beneden in je duikboot, iets aan hebt, niet waar?

Daar dit u voldoende bikt te zijn, zeg ik alleen nog maar: Vrienden, hetgeen ik u voorlegde, moet voor u een aanleiding zijn om zelf eens over deze zaken na te denken. Uiteindelijk heeft een ieder van u wel eens een droombeleving gehad en een enkeling onder u heeft zelfs wel eens een visioen gehad.

Wanneer u zich aan deze zaken probeert vast te klampen, zoals al te vaak gebeurt, dan is het van belang, dat u nagaat, wat daarin werkelijk een rol speelt, welke vertroebelingen en weglatingen er in voor komen. Dan wordt u wijzer daardoor en kunt u mogelijk meer gaan bereiken.

Vraag je steeds weer af: hoe ben ik gekomen tot het uit de droom, of andere beleving weglaten van bepaalde elementen? Waarom deed ik dit? Wat is hiervan de zin, wat kan het betekenen? Waarom hecht ik zoveel waarde aan bepaal de symbolen? Wat is daarachter voor mij verborgen?

Eerst wanneer je in de verborgenheden van eigen wezen door kunt dringen- en dit is voor de doorsnee mens toch heus wel mogelijk- zul je kunnen beseffen, wat je bent en wat er in feite met je aan de hand is.

Juist in dat geval kunnen dromen, visioenen en andere geestelijke belevingen niet alleen bijdragen tot een juister besef omtrent jezelf, maar ook tot een juistere instelling t.a.v. de wereld en de kosmos.

Mag ik u danken voor uw aandacht? Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het is mijn treurige taak wederom een esoterische preek voor u te houden. Laat ons dus, beminde gelovigen, trachten enkele dingen te zeggen, die niet alleen maar esoterisch waar zijn, maar daarnaast nog geladen zijn met diep menselijke en actuele waarden.

Menige mens is bezig met zichzelf tot een overeenstemming te komen, maar wenst daarbij niets op te geven. Dan doet dit proces denken aan de formatiepogingen, die zich afspelen rond de voortzetting van het huidige kabinet den Uyl: het duurt lang en verwoest alle vertrouwen.

Maar wie zal dit de mensen werkelijk kwalijk nemen? Want

in elke mens schuilt wel iets van een uil en wat achterlijks zit er veelal ook nog in.

Zo bezien is voor ons een goede bewustwording wel in de eerste plaats vaak afhankelijk van het vinden van het juiste kompromis. Wat betekent, dat wij onszelf nooit geheel ongelijk zullen moeten geven, maar ook nooit mogen denken, dat wij geheel gelijk hebben.

Wanneer wij denken geheel gelijk te hebben, geven wij zo hoog op van onszelf, dat alle anderen ongelijk zijn t.a.v. ons denkbeeld van onszelf. Wie ongelijkheid of minderwaardigheid van anderen t.a.v. zichzelf veronderstelt, raakt op drift en wat de gevolgen daarvan zullen zijn, kan niemand je vertellen.

Trouwens, wanneer je je zo druk maakt over esoterie, moet je je toch eens afvragen, waarom je dit eigenlijk doet. Mij is bij rijp beraad en na lang onderzoek, ook zelfonderzoek, gebleken, dat vele mensen de esoterie vooral nastreven, omdat zij in de praktijk met zichzelf toch niet goed raad weten. Maar is dit de reden van je esoterische streven, dan kun je het gemeenlijk beter laten.

Wat immers is de taak van een mens op aarde? Leren, bewust worden. Esoterie is naar binnen toe kijken. En nu heb ik nog nooit horen beweren, dat een kuiken, dat in het ei terugkruipt, zich bewust wordt van zichzelf en de wereld, waarin het leeft.

Wanneer men zich inkapselt in denkbeelden omtrent het hiernamaals, innerlijke belangrijkheid en kosmische krachten, zonder ooit naar buiten toe iets van die dingen op de proef te stellen en met het bereikte of besepte ooit iets te doen, dan zit je in het ei, dat voor u tot een soort spiegelei wordt, waarin u zich vervolgens gaat gedragen als een nog niet uitgekomen uilskuiken.

Niet overigens, dat iemand aan onze zijde u dit ooit kwalijk zal nemen. Wanneer wij, neerkijkende naar uw wereld, mensen op deze wijze bezig zien, zeggen wij meewarig onder elkaar: nu ja, laat ze maar. Zij zijn nog niet wijzer.

Ze, en niet hem of haar. Want dan krijg je weer last met de rode wijven. Die willen dan, dat je eerst haar zegt en pas naar een hele tijd en heel zachtjes hem. Dit, omdat zij beweren te denken, dat man en vrouw gelijk zijn.

Ik heb, na dergelijke bijeenkomsten enige malen te hebben gade geslagen, mij afgevraagd, wat, esoterisch bezien dan wel het verschil tussen man en vrouw zou moeten zijn. Maar dat bestaat kennelijk niet. Voor de rest geldt voor mij nog, op grond van een vorige inkarnatie: vive la difference.

Ook geestelijk bestaat er geen verschil tussen een geest, die op aarde man was en een, die vrouw is geweest, Trouwens, wat is esoterie uiteindelijk anders dan het vinden van een verbondenheid met het geheel, zonder jezelf daarbij te verliezen? En dat blijkt voor een ieder hetzelfde te betekenen.

Maar er zijn heel wat mensen, die op aarde druk bezig zijn zichzelf te vinden, zo druk, dat zij daardoor alle contact met de wereld verliezen. Anderen zijn zo druk bezig het contact met hun wereld niet te verliezen, dat zij op de duur zichzelf niet meer terug kunnen vinden.

Wat overigens ingewikkelder en moeilijker lijkt, dan het in feite is. De wereld is net een zoekplaatje: ergens in het gehele beeld zit je zelf verscholen. Wat betekent, dat je

de wereld niet altijd vanuit het zelfde standpunt moogt bekijken, maar haar van verschillende standpunten uit moet gadeslaan, tot je ziet, hoe in de lijnen van het geheel je eigen wezen is ingebouwd.

Weet je eenmaal, waar je zit in je voorstellingswereld, dan is het ook veel gemakkelijker te zien, waarmede je in het leven in feite te maken hebt. En dat kan van belang zijn: In mijn laatste inkarnatie was het voor mij heel belangrijk te weten, wie gul was, wie niet en vooral, wie er een goede waakhond opna hield, want in dat geval was het zaak afstand te houden. Om te slagen moet je dus het afstandelijke denken leren gebruiken.

Voor u op aarde geldt echter: wanneer u een klein beetje begint te begrijpen, wat uw eigen waarde en werkelijkheid is, zult u uw gehele wereld beter kunnen begrijpen en hanteren. U zult ook beter weten, wat u in die wereld wel en niet kunt doen, terwijl u innerlijk de vrede met u zelf kunt bewaren.

Helaas zijn er nog al wat mensen, die nooit de vrede met zichzelf kunnen vinden, laat staan bewaren, omdat zij te veel bezig zijn ruzie te maken met anderen en anderen te veroordelen. Wat dwaas is.

Strijden met anderen kan voor ons alleen werkelijk nuttig zijn, wanneer die anderen het ons onmogelijk maken om met eigen middelen en door eigen kunnen onszelf te zijn. Zolang de anderen het ons echter alleen maar onmogelijk maken, onze eigen illusies op te leggen aan anderen als waarheid, doen wij er beter aan die anderen niet te bestrijden, maar eerst aan en voor onszelf onze illusies eens waar te maken. Slagen wij, dan zullen de anderen op hun beurt kunnen beoordelen, of wij juist denken en handelen vanuit hun standpunt.

Soms denk je, dat je door anderen te bezien, al veel kunt leren, maar dat valt soms ook niet mee. Wanneer ik op het ogenblik naar uw regering kijk b.v., zie ik formateur na formateur en denk: voor je het weet, valt er een r' weg en komt het tot een vomatie....

Toch leer ik er mogelijk iets van, want het leert mij wel, dat je, wanneer je voortdurend in strijd blijft op een en het zelfde niveau en bovendien nog met jezelf, zonder naar andere mogelijkheden te zoeken, je op de duur zelfs misselijk van jezelf zult worden, al is het alleen maar, omdat je steeds meer mislukt en steeds minder respect kunt afdwingen.

Trouwens: als je op de duur bijna misselijk wordt van je eigen kapriolen kun je moeilijk verwachten, dat anderen je nog zullen respecteren en waarderen, waar of niet?

Daarom is het voor elke mens en elke geest van belang een klein beetje zelfrespect te bewaren, zelfs al lijkt het, of je daarvoor een onevenredig grote prijs moet betalen. Maar werkelijk zelfrespect kan alleen maar bestaan, wanneer je innerlijk zeker bent, dat je niemand bewust onrecht doet en daarnaast je door niemand onrecht aan laat doen zonder je te verweren.

Voor al het laatste lijkt mij in uw dagen nogal eens moeilijk te zijn. Het lijkt wel, of de gehele maatschappij in uw dagen wordt opgebouwd op dubbelzinnigheden. Nu zijn er dubbelzinnigheden van een bepaalde soort, die ik nog steeds kan waarderen, al is het maar door mijn vorige levens.

Maar wanneer ik mensen hoor beweren, dat zij toch wel heel goed voor hun medemensen zorgen, omdat zij de directe belastingen verlagen en alleen maar alle indirecte belastingen flink verhogen, zo vraag ik mij af, of die mensen wel weten, wat zij in feite zeggen en verwonder er mij over, dat anderen hen niet meteen door hebben en zich verdedigen tegen dergelijke praktijken.

Volgens mij zijn dit mensen, die tegen hun kinderen zouden willen zeggen: je mag mij wel erg dankbaar zijn, want zoals je ziet, sla ik je niet met de pook, maar alleen maar met de bezemsteel.

Trouwens, zodra men het middel, dat men in de wereld hanteert, als het meest belangrijke gaat beschouwen en niet begrijpt, dat het de indruk is, die het middel op anderen maakt, welke de meest belangrijke is, zul je nooit tot enig zelfbesef komen.

Je beschouwt alle reacties als onverdiend en roept uiteindelijk zelfs uit: waarom kijken jullie mij daar toch op aan? Het is de pook of de bezemsteel, die slaat, ik hou haar alleen maar vast, want dat is mijn taak in het leven. Waarbij men gevoegelijk over het hoofd ziet, dat een pook of een bezemsteel alleen kunnen slaan, wanneer er iemand is, die ze vasthoudt en in beweging brengt op de juiste wijze.

Wanneer wij bezig zijn het lot van anderen mede te bepalen, zeggen wij maar al te graag: maar ik wil dit niet werkelijk zo, dus kan ik er niets aan doen. Dat het misgaat, is niet mijn schuld, dat is de schuld van anderen of desnoods een noodlot.

Wanneer het anderen slecht gaat, is men ook in vele gevallen wel bereid om te stellen, dat het anderen zijn, desnoods een duivel, die schuldig is, dat het eenvoudig het karma van de ander is, die hem dit noodlot doet ondergaan enz. Kortom: elke verklaring is ons aangenaam, die het ons mogelijk maakt, er niet te veel aan te doen. En velen volharden in die houding, zelfs wanneer zijzelf met hun handelen de aanleiding vormden tot de ellende van anderen.

Men vergeet, dat schuld niet alleen schuilt, in hetgeen je tegen beter weten in gedaan hebt, maar ook in alles, wat je anderen mogelijk maakt te doen, terwijl je beter zou moeten weten.

Overigens worden op aarde op het ogenblik de meest onmogelijke dingen op de meest onmogelijke wijze mogelijk gemaakt en zelfs dat op een onmogelijke manier. Want wanneer je ziet, wat er op de wereld op het ogenblik zo al aan de hand is, dan erger ik mij werkelijk, dat ik daar niet meer aan kan doen.

Om een oordeel te geven over bepaalde zaken en mijn eigen mening duidelijk te maken: al die mensen, die spreken over het nut van neutronenbommen, zou men eerst eens zelf daarmee moeten neutraliseren.

Degenen, die zich voortdurend bezighouden met een met alle middel streven naar iets, wat zij een politiek en economisch evenwicht noemen, zou men eerst hun eigen vergroeide menselijkheid eens terug moeten geven, opdat zij zouden leren beseffen, hoe onmenselijk menselijke ideeën kunnen worden, wanneer zij boven alle menselijke waarden en verlangens van anderen worden gesteld.

Neem b.v. de op zich niet zo slecht bedoelde apartheid. Deze is gebaseerd op twee misvattingen: Dat een huidskleur verschil maakt t.a.v. je mate van menselijkheid en bekwaamheid. En de tweede vergissing, die de tegenpartij maakt, bestaat in de illusie, dat hard genoeg roepen in de plaats kan treden van eigen eruditie.

Trouwens, men zou ook moeten leren beseffen, dat het niet genoeg is te stellen, dat je, om welke redenen dan ook, ergens recht op hebt, zonder dat je er ook voor presteert. Zonder prestaties krijg je niets en heb je niets, al gijzel je de hele wereld. Dat geldt voor ambonnezen zo goed als voor naturellen of surinamers en al die anderen. Kortom: voor alle minderheden zo goed als voor alle meerderheden, met uitzondering van de zwijgende meerderheid, want die is er alleen maar in de gedachten van degenen, die zelf niet genoeg aanhangers kunnen vergaren om hun zin te krijgen.

Ik zou zelfs willen beweren, dat niemand het recht heeft je de helpen, macht of aanzien te vergaren, wanneer je zelf niet beschikt over de mogelijkheid dezen waardig en waarlijk te bezitten en te gebruiken.

Zoals niemand het recht heeft je de mogelijkheden te ontzeggen, waardoor je waardigheid, gelijkwaardigheid, of zelfs meerwaardigheid feitelijk en op eigen kosten kunt bewijzen.

Besef dat degenen, die hun argumenten blijven gebruiken, ook wanneer zij geen redelijke argumenten hebben, in feite net zo handelen als een voetballer, die, omdat hij bang is te verliezen, de man trapt en niet de bal. Oneerlijk, onsportief en bovendien geestelijk schadelijk. En voor degenen, die menen, dat dit een onvermijdelijk facet van voetbal enz. is: Wie zo denkt, heeft de ballen verstand van voetbal. Dat kunt u in uw zak steken, waarin uw soortnaam verborgen ligt.

Je moet, ook esoterisch, presteren, voor je werkelijk kunt bereiken of betekenen. Je kunt aan niets en niemand betekenis en inzicht ontnemen, wanneer je dit niet zelf en metterdaad op waardige wijze waar durft te maken. Weten en bekwaamheid zijn ook voor elke esotericus een onvermijdelijke noodzaak, in dien hij meer wil doen dan een spelletje met zichzelf spelen.

Maar ja, voor mensen is dit kennelijk maar een moeilijk iets. Ik zie tenminste steeds meer mensen, die zich bedrinken aan hun eigen leuzen, tot zij onbekwaam geworden zijn om dan, op grond van die zo bereikte onbekwaamheid, macht en gezag voor zich op te eisen. Worden dergelijke mensen ooit werkelijk machthebbers, dan blijken zij al snel onbekwaam om de bekaamheden van hun onderdanen te ontwikkelen. Dit tot de anderen zo zeer onbekwaam worden, dat zij zelfs de onbekwaamheid van de machthebbers gaan beseffen. Waarop al snel de politiestaat volgt. Waarin dan met ijzeren discipline alles gedaan wordt, wat alle verdere ontwikkeling onmogelijk maakt. In de mensen zien wij soms iets dergelijks gebeuren: zij volgen hun waan met een zo ijzeren discipline, dat zij tot niets meer komen.

Daarom dit: weet, wat je bent, weet wat je wilt en probeer die twee in overeenstemming te brengen. Dan word je door ervaringwijzer en bovendien bewuster.

Goeden avond.

(sterk bekort)

d.d. 14 oktober 1977

-0-0-0-0-0-

- 160 -